

มาตรการดำเนินงานความปลอดภัยในสถานศึกษา
ภายใต้มาตรการความปลอดภัย (MOE Safety Center)

โรงเรียนปราจีนกัลยาณี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปราจีนบุรี นครนายก
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

แผนเผชิญเหตุความปลอดภัยสถานศึกษา โรงเรียนปราจีนกัลยาณี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาปราจีนบุรี นครนายก จัดทำขึ้นใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ เมื่อเผชิญเหตุความไม่ปลอดภัย ต่อ
นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา ระหว่างที่จัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ
นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ข้อ ๑. การจัดการศึกษาเพื่อ
ความปลอดภัย ๑.๑ เร่งสร้างสถานศึกษาปลอดภัยเพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นของสังคมและป้องกันจากภัยคุกคาม
ในชีวิตรูปแบบใหม่และภัยอื่น ๆ โรงเรียนปราจีนกัลยาณี หวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนเผชิญเหตุความปลอดภัย
สถานศึกษา โรงเรียนปราจีนกัลยาณี เล่มนี้จะช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนปราจีน
กัลยาณี ได้เป็นอย่างดี ขอขอบคุณคณะทำงานทุกท่านที่ได้ร่วมกันจัดทำ จนสำเร็จบรรลุตามวัตถุประสงค์

โรงเรียนปราจีนกัลยาณี

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
หลักการ	๑
วัตถุประสงค์	๑
เป้าหมาย	๒
ตัวชี้วัดความสำเร็จ	๒
มาตรการความปลอดภัย	๒
แนวปฏิบัติการเผชิญเหตุ	๓
มาตรการป้องกันภัย	๕
๑. ภัยที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์	๕
๒. ภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุ	๑๒
๓. ภัยที่เกิดจากการถูกละเมิดสิทธิ	๑๖
๔. ภัยที่เกิดจากผลกระทบทางสุขภาวะทางกาย และจิตใจ	๑๙
ภาคผนวก	
รายชื่อผู้ดูแลช่วยเหลือ และผู้ประสานงานกรณีเกิดเหตุ	๒๗

๑. หลักการ

ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านที่ ๑ การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ มีวัตถุประสงค์หลักในการเสริม สร้างความมั่นคงในชีวิตของคนทุกช่วงวัย จากภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ อาทิ อาชญากรรมและความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ ยาเสพติด ภัยพิบัติจากธรรมชาติ ภัยจากโรคอุบัติใหม่และภัยจากไซเบอร์ เป็นต้น แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙) จึงได้ตระหนักถึง การเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาที่เกิดจากความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีของโลกยุคศตวรรษที่ ๒๑ เป็นพลวัต ที่ก่อให้เกิดความท้าทายในด้านการเปลี่ยนแปลงของบริบท เศรษฐกิจ และสังคมโลก อันเนื่องจากการปฏิวัติดิจิทัล (Digital Revolution) ประเทศเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ในอนาคตอันใกล้ การติดกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ทศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม วัฒนธรรม และพฤติกรรมของประชากรที่ปรับเปลี่ยนไปตามกระแสโลกาภิวัตน์เป็นผลให้เกิดการเร่งแก้ไขปัญหา ทั้งยังเกิดภัยคุกคามต่อความมั่นคง รูปแบบใหม่ที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนและประเทศชาติมีความซับซ้อนและรุนแรงมากขึ้น ซึ่ง ภัย ในแต่ละด้านล้วนมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศกอบกู้กับนโยบาย Quick Win ๗ วาระเร่งด่วน ข้อที่ ๑ ความปลอดภัยของผู้เรียน กระทรวงศึกษาธิการมองเห็นภัยที่เกิดแก่นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา ที่เกิดขึ้น และส่งผลกระทบต่อสภาพร่างกายและจิตใจในหลายปีที่ผ่านมา เช่น ภัยจากการคุกคามทางเพศ ภัยจากการกลั่นแกล้งรังแก (Bully) รวมถึงภัยที่เกิดจากโรคอุบัติใหม่ ได้แก่ การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) เป็นผลให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้และสวัสดิภาพชีวิตของนักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา

นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งมั่นในการพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เป็น “การศึกษาขั้นพื้นฐานวิถีใหม่ วิถีคุณภาพ” มุ่งเน้นความปลอดภัยในสถานศึกษา ส่งเสริมโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมและบริหารจัดการ การศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นพัฒนาระบบและกลไกในการดูแลความปลอดภัย ให้แก่ผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา และสถานศึกษา จากภัยพิบัติและภัยคุกคามทุกรูปแบบ รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี สามารถปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ ส่งเสริมความปลอดภัยสร้างความมั่นใจให้สังคม เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยแก่นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาสังกัด กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้การป้องกันดูแล ช่วยเหลือหรือเยียวยา และแก้ไขปัญหาที่มีความเป็นเอกภาพ มีข้อมูลสารสนเทศที่เป็น ระบบ สามารถแก้ไขปัญหาและบริหารจัดการความเสี่ยงได้อย่างยั่งยืนด้วยการบริหารจัดการตาม มาตรการ ๓ ป ได้แก่ ป้องกัน ปลูกฝัง และปราบปราม ให้เกิด ความปลอดภัย ให้มากที่สุด และไม่ให้เกิดเหตุการณ์นั้นซ้ำอีก เพื่อสร้างความมั่นใจ และความเชื่อมั่นแก่นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครอง และประชาชนทั่วไป ในการที่จะได้เรียนรู้อย่างมีคุณภาพ และเกิดความปลอดภัยอย่างมั่นคงและยั่งยืน เพื่อให้แนวทางการปฏิบัติ สอดคล้องและเป็นระบบของกระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนปราชญ์วิถี สถาบันงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ปราชญ์บุรี นครนายก จึง ได้จัดทำแผนเผชิญเหตุความปลอดภัยในสถานศึกษาขึ้น เพื่อเป็น แนวทางในการสร้างความปลอดภัยให้เกิดแก่นักเรียนเป็นสำคัญเพราะความปลอดภัย เป็น ปัจจัยที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อคุณภาพและการเรียนรู้ของผู้เรียน

๒. วัตถุประสงค์

- ๒.๑ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานความปลอดภัย ในสถานศึกษา
- ๒.๒ เพื่อสร้างความเข้มแข็ง การดำเนินงานความปลอดภัยในสถานศึกษา
- ๒.๓ เพื่อดำเนินงานความปลอดภัย ในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ
- ๒.๔ เพื่อรายงานการดำเนิน การด้านความปลอดภัย ต่อหน่วยงานต้นสังกัด

๓. เป้าหมาย

- ๓.๑ สถานศึกษามีแผนความปลอดภัยตามบริบทของสถานศึกษา
- ๓.๒ สถานศึกษามีการปฏิบัติที่เป็นเลิศ ในการเสริมสร้างความปลอดภัยในสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ๓.๓ นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับความคุ้มครองดูแลให้มีความปลอดภัย
- ๓.๔ สถานศึกษากับหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา

๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

- ๔.๑ สถานศึกษามีแผนเผชิญเหตุความปลอดภัยตามบริบทของสถานศึกษา
- ๔.๒ สถานศึกษามีการปฏิบัติที่เป็นเลิศ ในการเสริม สร้างความปลอดภัย ในสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ๔.๓ นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนได้รับความคุ้มครองดูแลให้มีความปลอดภัย
- ๔.๔ ร้อยละความร่วมมือ ระหว่างสถานศึกษากับหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และภาคีเครือข่าย มีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา

มาตรการความปลอดภัย

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนด มาตรการ ๓ ป ได้แก่ป้องกัน ปกป้อง และปราบปราม เป็นมาตรการความปลอดภัยของสถานศึกษา มุ่งเน้นให้เกิดความปลอดภัยต่อนักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา และไม่ให้เกิดเหตุการณ์นั้นซ้ำ อีก เพื่อสร้างความมั่นใจ และความเชื่อมั่น ให้แก่นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครอง และประชาชนทั่วไป ดังนี้

๑. การป้องกัน

การป้องกัน หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการวางแผนความปลอดภัย การจัดโครงสร้าง การบริหาร การวิเคราะห์ และการประเมินความเสี่ยงอย่างรอบด้าน เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในสถานศึกษา ดังนี้

- ๑) ประเมินปัจจัยเสี่ยงความไม่ปลอดภัยของสถานศึกษา
- ๒) กำหนดพื้นที่ความปลอดภัย
- ๓) จัดทำ แผนความปลอดภัยของสถานศึกษา
- ๔) การจัดสภาพสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศของสถานศึกษา
- ๕) จัดระบบโครงสร้างบริหารจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา
- ๖) จัดระบบข้อมูลสารสนเทศความปลอดภัยของสถานศึกษา
- ๗) สร้างระบบการมีส่วนร่วมของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย
- ๘) จัดระบบช่องทางการสื่อสารด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา
- ๙) การคัดกรองและดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- ๑๐) การประเมินนักเรียนรายบุคคล ด้านร่างกาย จิตใจ สังคม สติปัญญา และความต้องการช่วยเหลือ

๒. การปลูกฝัง

การปลูกฝัง หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาองค์ความรู้ การสร้างเจตคติที่ดี การมีจิตบริการ และเสริมสร้างทักษะ ความปลอดภัย ให้แก่นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เกิดความยั่งยืน

- ๑) พัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยให้นักเรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้ปกครอง
- ๒) จัดกิจกรรมการสร้างเจตคติที่ดี การมีจิตบริการ และเสริมสร้างทักษะ ความปลอดภัยให้นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา

๓. การปราบปราม

การปราบปราม หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับการเผชิญเหตุ การเข้าถึงสถานการณ์ การแก้ไขปัญหาความไม่ปลอดภัย และการดำเนินการกับบุคคลที่ละเมิดหรือประพฤติไม่เหมาะสมด้วยความรอบคอบ รวดเร็ว และเป็นธรรม รวมถึงการช่วยเหลือ เยียวยา ฟ้นฟู ดังนี้

- ๑) การเผชิญเหตุ การเข้าถึงสถานการณ์ และการจัดการแก้ไขปัญหา กรณีเกิดเหตุความไม่ปลอดภัยขั้นวิกฤติ
- ๒) การช่วยเหลือ เยียวยา ฟ้นฟู สภาพร่างกายและจิตใจให้กับผู้ประสบเหตุความไม่ปลอดภัย
- ๓) ดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นธรรม และรวดเร็ว

แนวปฏิบัติการเผชิญเหตุ

สถานศึกษาทุกแห่งต้องจัดให้มีการเตรียมความพร้อมการเผชิญเหตุความไม่ปลอดภัยสถานศึกษา มีการซักซ้อมอย่างเคร่งครัด สม่าเสมอ หากเกิดกรณีฉุกเฉินเหตุความไม่ปลอดภัยสถานศึกษาต้องมีความพร้อมในการเผชิญเหตุ เพื่อลดระดับความรุนแรง ระบุเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัย หรือแก้ไขปัญหา ซึ่งมีขั้นตอนแนวดำเนินการเผชิญเหตุ ดังนี้

ขั้นตอนแนวดำเนินการเผชิญเหตุ

๑. สถานศึกษาได้รับแจ้งเหตุ สถานศึกษาตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้น ประเมินปัญหาสถานการณ์
๒. รายงานผู้บริหารสถานศึกษา แจ้งเหตุในระบบ MOE Safety Center สามารถแจ้งเหตุได้

๔ ช่องทาง

Application MOE Safety Center,

www.MOESafetyCenter.com ,

LINE@MOESafetyCenter

หรือที่ call center ๐-๒๑๒๖-๖๕๖๕

- แจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการช่วยเหลือ

- แจ้งผู้ปกครอง

๓. ดำเนินการระงับเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัยหรือแก้ไขปัญหา

๔. ติดตาม/ดูแลช่วยเหลือ/คุ้มครอง/ ให้คำปรึกษาแก่เด็กนักเรียนโดยคำนึงถึงความปลอดภัย

๕. จัดเก็บข้อมูล การดำเนินงานของสถานศึกษา สรุปผลการทำงาน

เมื่อเกิดเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัย สถานศึกษาสามารถปฏิบัติการเผชิญเหตุ เพื่อลดระดับความรุนแรง ระงับเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัย หรือแก้ไขปัญหามาตามข้อบ่งชี้ความปลอดภัยของสถานศึกษา ๔ กลุ่มภัย ได้ดังนี้

๑. ภัยที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์ (Violence)

- ๑.๑ การล้วงละเมิดทางเพศ
- ๑.๒ การทะเลาะวิวาท
- ๑.๓ การกลั่นแกล้งรังแก
- ๑.๔ การชุมนุมประท้วงและจลาจล
- ๑.๕ การก่อวินาศกรรม
- ๑.๖ การระเบิด
- ๑.๗ สารเคมีและวัตถุอันตราย
- ๑.๘ การล่อลวงและลักพาตัว

๒. ภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุ (Accident)

- ๒.๑ ภัยธรรมชาติ
- ๒.๒ ภัยจากอาคารเรียน สิ่งก่อสร้าง
- ๒.๓ ภัยจากยานพาหนะ
- ๒.๔ ภัยจากการจัดกิจกรรม
- ๒.๕ ภัยจากเครื่องมืออุปกรณ์

๓. ภัยจากการถูกละเมิดสิทธิ (Right)

- ๓.๑ การถูกปล่อยปละ ละเลย ทอดทิ้ง
- ๓.๒ การคุกคามทางเพศ
- ๓.๓ การไม่ได้รับความเป็นธรรมจากสังคม

๔. ภัยที่เกิดจากผลกระทบทางสุขภาพทางกายและจิตใจ (Unhealthiness)

- ๔.๑ ภาวะจิตเวช
- ๔.๒ ติดเกม
- ๔.๓ ยาเสพติด
- ๔.๔ โรคระบาดในมนุษย์
- ๔.๕ ภัยไซเบอร์
- ๔.๖ การพนัน
- ๔.๗ มลภาวะเป็นพิษ
- ๔.๘ โรคระบาดในสัตว์
- ๔.๙ ภาวะทุพโภชนาการ

มาตรการป้องกันภัยของโรงเรียนปราจีนกัลยาณีตามขอบข่ายความปลอดภัยของสถานศึกษาทั้ง ๔ กลุ่มภัย

๑. ภัยที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์ (Violence)

ภัย	แนวทางดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
๑.๑ การล่อวง ละเมิดทางเพศ	ส่วนที่ ๑ ก่อนเกิดเหตุ ๑.แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานสถานศึกษาปลอดภัยและมีการประสานข้อมูลกับครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองเครือข่ายชุมชนแบบบูรณาการ ๒.สำรวจนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและพื้นที่ที่เป็นจุดเสี่ยง มีการติดตั้งกล้องวงจรปิดครอบคลุมพื้นที่ภายในโรงเรียนและ บริเวณโดยรอบโรงเรียน ๓.เฝ้าระวัง สังเกตพฤติกรรมนักเรียนและพัฒนาพื้นที่เสี่ยงให้ปลอดภัย ๔.แนะนำนักเรียน ผู้ปกครองและชุมชนในการดูแลตัวเอง ไม่อยู่ในที่ลับตา ๕.สร้างความรู้ ความตระหนัก ผ่านกิจกรรมต่างๆของกลุ่มงานแนะแนว และชมรม LGBTQ ๕.สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังทั้งในและนอกสถานศึกษา ๖.จัดระบบการสื่อสาร เพื่อรับส่งข้อมูลด้านพฤติกรรมนักเรียนทั้งในสถานศึกษาและชุมชน ส่วนที่ ๒ เมื่อเกิดเหตุ ๑.รายงานผู้บังคับบัญชาโดยเร็ว ๒.ครูที่ปรึกษาและผู้ได้รับมอบหมายตามคำสั่งสถานศึกษาปลอดภัยของโรงเรียน ดำเนินการนำนักเรียนผู้ถูกล่วงละเมิดไว้ในที่ปลอดภัยและประสานผู้ปกครองในเบื้องต้น ๓.สอบถามความจริงโดยต้องมีครูสุภาพสตรีเข้าร่วมสืบค้น / ครูแนะแนวและผู้ได้รับมอบหมายตามคำสั่งของโรงเรียน ๔.ตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้น เช่น กล้องวงจรปิด / พยานในเหตุการณ์ ๕.ประสานเจ้าหน้าที่ตำรวจ และ เจ้าหน้าที่พัฒนาสังคมฯ เพื่อมีส่วนร่วมในการสืบข้อเท็จจริง ส่วนที่ ๓ หลังเกิดเหตุ ๑.สรุปรายงานข้อเท็จจริงต่อผู้บังคับบัญชา พร้อมทั้งดำเนินการประเมินพื้นที่เสี่ยง หรือ พฤติกรรมที่สุ่มเสี่ยงอย่างใกล้ชิด สิ่งที่ต้องปรับปรุงแก้ไข ๒.ครูที่ปรึกษาดูตามผลกระทบ สภาพจิตใจของนักเรียนเป็นระยะ หากมีแนวโน้มสภาพจิตใจแย่ให้รายงานผู้บริหารทราบ เพื่อดำเนินการประสานนักจิตวิทยาของ สพม. หรือ พม. เข้าช่วยเหลือเป็นลำดับต่อไป ๓.เมื่อนักเรียนมาโรงเรียน จะไม่มีการย้ำถึงเหตุการณ์ที่กระทบกระเทือนจิตใจของนักเรียนผู้ประสบเหตุ สร้างความเข้าใจให้กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน และนักเรียนในสถานศึกษาทุกคน	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.คณะกรรมการบริหาร ๓.ผู้ปกครอง ๔.งานยาเสพติด ๕.ชุมชน ๖.เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๗.สาธารณสุขจังหวัด

ภัย	แนวทางดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
๑.๒ การทะเลาะวิวาท	ส่วนที่ ๑ ก่อนเกิดเหตุ ๑. แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานสถานศึกษาปลอดภัยและมีการประสานข้อมูลกับครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองเครือข่ายชุมชน แบบบูรณาการ ๒. จัดทำระเบียบคู่มือนักเรียนในการดูแลความประพฤติและปฏิบัติตนในสถานศึกษา ๓. ประชุมชี้แจงระเบียบ และสร้างความเข้าใจผ่านกิจกรรมประชุมผู้ปกครองและในกิจกรรมโฮมรูม ๔. มีการเฝ้าระวัง สังเกตพฤติกรรมทั้งในระดับชั้นเรียนสถานศึกษาและชุมชน ๕. สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังในพฤติกรรมนักเรียนอย่างต่อเนื่อง และเหมาะสม ๖. ให้ความรู้ ความเข้าใจกับนักเรียน และนำกิจกรรมนันทนาการ เช่น ดนตรี กีฬา เป็นเวทีให้นักเรียนได้แสดงออกอย่างเหมาะสม ส่วนที่ ๒ เมื่อเกิดเหตุ ๑. แยกคู่กรณี ทั้ง ๒ ฝ่าย เพื่อสอบสวนข้อเท็จจริงรวม ทั้งผู้เกี่ยวข้องทุกคน ในที่เกิดเหตุ เมื่อมีผู้ได้รับบาดเจ็บเล็กน้อย ให้ส่งที่ห้องพยาบาลของโรงเรียน หากบาดเจ็บร้ายแรง ปฐมพยาบาลเบื้องต้นแล้วแจ้งสายด่วน ๑๖๖๙ หลังจากนั้นแจ้งครูที่ปรึกษา ๒. รายงานผู้บังคับบัญชาโดยเร็ว ๓. ตรวจสอบพยานในเหตุการณ์เบื้องต้น ประกอบกับข้อมูลจากกล้องวงจรปิด ๔. เมื่อสอบข้อมูลได้มูลเหตุของการทะเลาะวิวาท แยกสอบ แล้วประสานแจ้งผู้ปกครอง ๕. หากมีกรณีบาดเจ็บรุนแรง เป็นในส่วนของกรณีชดใช้สินไหมจากคู่กรณี ผู้ปกครองตกลงกันโดยมีผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา ประสานงาน ๖. หากมีกรณีบาดเจ็บเป็นเหตุเสียชีวิต โดยจะเป็นในขั้นตอนของตำรวจ และการพิสูจน์หลักฐานต่อไป ส่วนที่ ๓ หลังเกิดเหตุ ๑. ดำเนินการตักเตือน ตามระเบียบคู่มือนักเรียน ๒. มอบครูที่ปรึกษา และ งานกิจการนักเรียน ติดตามพฤติกรรมนักเรียนทั้งสองอย่างใกล้ชิด หลังจากได้ปรับทัศนคติแล้ว ๓. ดำเนินการ หากิจกรรมสาธารณประโยชน์ให้นักเรียนได้ทำร่วมกัน เพื่อสร้างความเข้าใจและเจตคติที่ดี	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.คณะกรรมการบริหาร ๓.ครูที่ปรึกษา ๔.ผู้ปกครอง ๕.ชุมชน ๖.เจ้าหน้าที่ พสน. ๗.เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๘.ผู้ภัย ๑๖๖๙

ภัย	แนวทางดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
๑.๓ การกลั่นแกล้งรังแก	ส่วนที่ ๑ ก่อนเกิดเหตุ ๑.แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานสถานศึกษาปลอดภัยและมีการประสานข้อมูลกับครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองเครือข่ายชุมชน แบบบูรณาการ ๒.สำรวจข้อมูล นักเรียนกลุ่มเสี่ยงทั้งกลุ่มผู้กระทำ และผู้ถูกกระทำ สังเกตพฤติกรรมนักเรียนที่เปลี่ยนไป ๓.สร้างความเข้าใจ และข้อตกลงร่วมกันในระดับชั้นเรียน และระดับสถานศึกษา ๔.ให้ความรู้ความเข้าใจกับนักเรียน โดยเฉพาะในส่วนของงานแนะแนวของโรงเรียน ที่ต้องอาศัยหลักจิตวิทยาในการสื่อสารสร้างความเข้าใจ ๕.จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ทำร่วมกันอย่างต่อเนื่อง ส่วนที่ ๒ เมื่อเกิดเหตุ ๑.เชิญนักเรียนที่เป็นคู่กรณี มาพูดคุยสอบถามข้อมูลแยกสอบถาม เป็น ๒ ส่วน มีครูที่ปรึกษา ครูแนะแนวและผู้ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่ง ร่วมหาสาเหตุปัญหา ๒.สอบถามพยานในเหตุการณ์ (ถ้ามี) ตรวจสอบข้อมูลจากกล้องวงจรปิด หากเกิดเหตุในโรงเรียน ๓.รายงานผู้บังคับบัญชาถึงเหตุการณ์ในเบื้องต้น ๔.การกลั่นแกล้งรังแก แบ่งเป็นในส่วนที่เกิดกับร่างกายและส่วนที่กระทบจิตใจ เช่น การใส่ร้ายจากตุ๊ก ให้ร้าย ใส่ร้าย ในสื่อสังคมออนไลน์ อันจะก่อให้เกิดผลกระทบด้านจิตใจ ผู้สอบสวนจะต้องนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดมาใช้ ๕.แจ้งครูที่ปรึกษา ให้ส่งข้อมูลปัญหานี้ต่อผู้ปกครองในเบื้องต้น เพื่อสังเกตพฤติกรรมนักเรียน ๖.เชิญนักจิตวิทยา ของ สพม. และ ครูแนะแนว เพื่อเป็นที่ปรึกษาให้กับนักเรียนที่ได้รับผลกระทบ ๗.เชิญนักเรียนคู่กรณีมาปรับทัศนคติ ด้วยเหตุและผลรวมถึงผลกระทบทั้งทางตรง และทางอ้อม ส่วนที่ ๓ หลังเกิดเหตุ ๑.ครูที่ปรึกษา สังเกตพฤติกรรม และประสานข้อมูลกับผู้ปกครองนักเรียน รวมถึงชี้แจงความเข้าใจเพื่อนร่วมชั้นเรียนของนักเรียน ๒.หากต้องการรักษาในขั้นต่อไป เช่น ปรึกษาจิตแพทย์ ทางโรงเรียนจะประสาน และส่งต่อ ๓.มีการติดตามผลการรักษาอย่างใกล้ชิด	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.คณะกรรมการบริหาร ๓.ครูที่ปรึกษา ๔.ครูแนะแนว ๕.ผู้ปกครอง ๖.สถานักเรียน

ภัย	แนวทางดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
๑.๔ การชุมนุมประท้วงและการจลาจล	ส่วนที่ ๑ ก่อนเกิดเหตุ ๑.แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานสถานศึกษาปลอดภัยและมีการประสานข้อมูลกับครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองเครือข่ายชุมชน แบบบูรณาการ ๒.สำรวจนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยง จากครูที่ปรึกษาและเฝ้าระวัง สังเกตพฤติกรรมนักเรียน ๓.สร้างความรู้ความเข้าใจในระเบียบ กฎหมาย สิทธิหน้าที่พลเมือง ให้ความรู้รับผิดชอบไม่ไปในพื้นที่เสี่ยง ๔.จัดระบบการสื่อสารข้อมูล เชิงบวก ประสานกับเครือข่ายชุมชน และเจ้าหน้าที่ พสน. ๕.จัดกิจกรรมสาธารณประโยชน์ให้กับนักเรียน ผ่านสถานักเรียน ส่วนที่ ๒ เมื่อเกิดเหตุ ๑.รายงานเบื้องต้นต่อผู้บังคับบัญชา ๑.ติดต่อประสานครูที่ปรึกษา และ ผู้ปกครอง นำนักเรียนออกจากพื้นที่เสี่ยงโดยเร็ว ๒.ประสานข้อมูลกับหน่วยงานความมั่นคงในพื้นที่ เพื่อขอเข้าพื้นที่นำนักเรียนออกมา ส่วนที่ ๓ หลังเกิดเหตุ ๑.เชิญนักเรียนมาร่วมพูดคุย แลกเปลี่ยนประสบการณ์และชี้แจงทำความเข้าใจ ในกรณีร่วมชุมนุม อาจเกิดความไม่ปลอดภัย และเสี่ยงอันตรายรอบตัว ๒.ลงชื่อนักเรียน ในกิจกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เชิญผู้ปกครองมาชี้แจงทำความเข้าใจ ให้ช่วยดูแลนักเรียนไม่ไปในพื้นที่เสี่ยง	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.คณะกรรมการบริหาร ๓.ครูที่ปรึกษา ๔.ผู้ปกครอง ๕.ชุมชน ๖.เจ้าหน้าที่ พสน. ๗.เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๘.สถานักเรียน
๑.๕ การก่อวินาศกรรม	ส่วนที่ ๑ ก่อนเกิดเหตุ ๑.แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานสถานศึกษาปลอดภัยและมีการประสานข้อมูลกับครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองเครือข่ายชุมชน แบบบูรณาการ ๒.สำรวจนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยง ๓.เฝ้าระวัง สังเกตพฤติกรรมนักเรียน จากเครือข่ายนักเรียนอาสา (ทีมสถานักเรียน) ๔.จัดเวทีให้นักเรียนได้แสดงออกอย่างเหมาะสม ๕.จัดระบบสื่อสารข้อมูลประสานกับเครือข่ายชุมชนเจ้าหน้าที่ พสน. และเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนที่ ๒ เมื่อเกิดเหตุ ๑.รายงานเบื้องต้นต่อผู้บังคับบัญชา ๒.แจ้งครูที่ปรึกษา แจ้งผู้ปกครอง ประสานเจ้าหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมาย เข้าพื้นที่ และนำนักเรียนที่เสี่ยงก่อวินาศกรรมออกจากพื้นที่ ๓.ประสานเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพราะอาจเกิดความเสี่ยงถึงขั้นอันตรายถึงชีวิต	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.ครูที่ปรึกษา ๓.ผู้ปกครอง ๔.ชุมชน ๕.เจ้าหน้าที่ พสน. ๖.เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๗.สถานักเรียน

ภัย	แนวทางดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
๑.๕ การก่อวินาศกรรม	ส่วนที่ ๓ หลังเกิดเหตุ ๑.เชิญนักเรียนมาร่วมแลกเปลี่ยนทัศนคติ รับฟังด้วยเหตุและผลของกันและกัน ๒.ครูที่ปรึกษาติดตามพฤติกรรมนักเรียนที่สุ่มเสี่ยง เป็นข้อมูลในการป้องกันต่อไป ๓.หากิจกรรม หรือ เวทีให้นักเรียนได้แสดงออกอย่างเหมาะสม	
๑.๖ การระเบิด	ส่วนที่ ๑ ก่อนเกิดเหตุ ๑.แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานสถานศึกษาปลอดภัยและมีการประสานข้อมูลกับครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองเครือข่ายชุมชน แบบบูรณาการ ๒.สำรวจนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยง ๓.เฝ้าระวัง สังเกตพฤติกรรมนักเรียน จากเครือข่ายนักเรียนอาสา (ทีมสภานักเรียน) นักเรียนที่มีแนวโน้มสร้างวัตถุประกอบระเบิด (ดัดแปลงดินปืน ประทัด) ๔.สร้างความเข้าใจถึงอันตรายจากการประกอบวัตถุระเบิด อาจเสียชีวิต หรือพิการได้ ในสื่อต่างๆ ๕.จัดเวทีให้นักเรียนได้แสดงออกอย่างเหมาะสม ๖.จัดระบบสื่อสารข้อมูล ประสานกับ เครือข่ายชุมชนเจ้าหน้าที่ พสน. และเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนที่ ๒ เมื่อเกิดเหตุ ๑.รายงานเบื้องต้นต่อผู้บังคับบัญชา ๒.เจ้าหน้าที่ตามคำสั่ง หากรุนแรง เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือ หน่วย EOD ในกรณีที่มีจำนวนวัตถุระเบิดจำนวนมาก ประสานครูที่ปรึกษา ผู้ปกครอง ๓.ประสานเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือ หน่วย EOD นำนักเรียนออกจากพื้นที่ที่มีวัตถุระเบิด ประสานหน่วยกู้ชีพ ๑๖๖๙ ในเบื้องต้น ส่วนที่ ๓ หลังเกิดเหตุ ๑.เชิญนักเรียนมาร่วมแลกเปลี่ยนทัศนคติ รับฟังด้วยเหตุและผลของกันและกัน ชี้ให้เห็นถึงความเสี่ยงอันตรายของวัตถุระเบิด ๒.ครูที่ปรึกษาติดตามพฤติกรรมนักเรียนที่สุ่มเสี่ยง เป็นข้อมูลในการป้องกันต่อไป ๓.หากิจกรรม หรือ เวทีให้นักเรียนได้แสดงออกอย่างเหมาะสม	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.ครูที่ปรึกษา ๓.ผู้ปกครอง ๔.ชุมชน ๕.เจ้าหน้าที่ พสน. ๖.เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๗.หน่วย EOD ๗.สภานักเรียน

ภัย	แนวทางดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
๑.๗ สารเคมี และวัตถุอันตราย	ส่วนที่ ๑ ก่อนเกิดเหตุ ๑.แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานสถานศึกษาปลอดภัยและมีการประสานข้อมูลกับครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองเครือข่ายชุมชน แบบบูรณาการ ๒.จัดสถานที่ในการจัดเก็บสารเคมี และวัตถุอันตรายให้มีฉีดยา มีภาชนะตรวจสอบจากหัวหน้าอาคารเรียนเสมอ ๓.ประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้เกี่ยวกับวัตถุอันตราย และมีป้าย “วัตถุอันตราย” ติดไว้ชัดเจน ๔.ติดตั้งถังดับเพลิง ถังดับสารเคมี ตรวจสอบความพร้อมของถัง ให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้อยู่เสมอ ใกล้กับที่เก็บวัตถุอันตราย พร้อมหมายเลขด่วนสถานีดดับเพลิง ส่วนที่ ๒ เมื่อเกิดเหตุ ๑.รายงานผู้บังคับบัญชาในเบื้องต้น ๒.เข้าระงับเหตุ ด้วยถังดับเพลิงสีแดง หรือ สีเขียว ตามคู่มือความปลอดภัยในสถานศึกษา ๓.อพยพนักเรียน หรือ ครูที่อยู่พื้นที่ในรัศมีใกล้เคียงออกจากพื้นที่โดยเร็วใช้ผ้าเช็ดหน้า หรือ ผ้าสะอาดชุบน้ำปิดจมูกเพื่อป้องกันการสูดดม ในเบื้องต้นออกจากพื้นที่ไปในที่อากาศถ่ายเทสะดวก ๔.ประสานสถานาดดับเพลิงที่อยู่ใกล้ที่สุด ตามข้อมูลบริเวณถังดับเพลิง ๕.ประสานกู้ชีพ ๑๖๖๙ ในกรณีมีผู้บาดเจ็บ ส่วนที่ ๓ หลังเกิดเหตุ ๑.เข้าตรวจสอบพื้นที่ ร่วมกับ เจ้าหน้าที่ หาสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้น ทำบันทึกรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ ๒.ประชาสัมพันธ์ ห้ามเข้าใกล้ในพื้นที่หากยังไม่ปลอดภัย ๓.นำปัญหาที่พบ มาวางแผนปรับปรุงร่วมกับงานอาคารสถานที่เพื่อความปลอดภัย	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.ครูที่ปรึกษา ๓.หัวหน้าอาคาร ๔.ชุมชน ๕.เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๖.เจ้าหน้าที่ดับเพลิง ๗.กู้ภัย ๑๖๖๙
๑.๘ การ ล่อลวง ลักพาตัว	ส่วนที่ ๑ ก่อนเกิดเหตุ ๑.แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานสถานศึกษาปลอดภัยและมีการประสานข้อมูลกับครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองเครือข่ายชุมชน แบบบูรณาการ ๒.สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังทั้งในสถานศึกษา และนอกสถานศึกษา ๓.จัดระบบการติดต่อสื่อสาร รับส่งข้อมูลพฤติกรรมนักเรียน ผู้ใกล้ชิด และบุคคลภายนอก ๔.จัดกิจกรรมให้ความรู้ ทักษะชีวิต ในการเอาตัวรอดในสถานการณ์ที่เสี่ยง ฝึกทักษะการปฏิเสธคนแปลกหน้า ๕.มีมาตรการการเข้า-ออก ในสถานศึกษาที่เข้มงวดและต้องได้รับการตรวจสอบจาก ครูที่ปรึกษา / ครูประจำวิชา ผู้ปกครอง และกลุ่มบริหารกิจการนักเรียนก่อนที่จะออกนอกบริเวณโรงเรียน ก่อนเวลาเลิกเรียน	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.ครูที่ปรึกษา ๓.ผู้ปกครอง ๔.ชุมชน ๕.เจ้าหน้าที่ พสน. ๖.เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๗.สถานักเรียน

ภัย	แนวทางดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
๑.๘ การ ล่อลวง ลักพา ตัว	๖.สร้างความรู้ความเข้าใจ ระหว่างครูที่ปรึกษา และผู้ปกครอง ในการ ประสานข้อมูลเร่งด่วน ตามความเป็นจริง เพื่อความปลอดภัยของนักเรียน ๗.สร้างเครือข่ายในห้องเรียน โดยเพื่อนนักเรียน มีเบอร์โทรศัพท์ หรือ การ ติดต่อผ่านแอปพลิเคชันต่างๆ ส่วนที่ ๒ เมื่อเกิดเหตุ ๑.รายงานผู้บังคับบัญชาให้ทราบในเบื้องต้น ๒.ครูที่ปรึกษา แจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยของโรงเรียน และฝ่าย กิจการนักเรียน นำข้อมูลแจ้งผู้ปกครองในเบื้องต้น ๓.หากเกิดเหตุในโรงเรียน ให้ตรวจสอบการเข้าออกเพราะจะมีการแลกบัตรที่ งานรักษาความปลอดภัยส่วนหน้า หลังจากนั้นตรวจสอบกล้องวงจรปิดเพื่อดู ข้อมูลที่น่าจะเป็นประโยชน์ ๔.ประสานบุคคลใกล้ชิด ที่ได้พบ พูดคุย ผู้ประสบเหตุในเรื่องวัน เวลา และ สถานที่ ๕.ประสานเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อประสานข้อมูลที่ได้รับเพื่อติดตามนักเรียน ต่อไป ๖.นำข้อมูลในด้านต่างๆมาประกอบ เช่น การแชท คุยกับเพื่อน หรือ บุคคล อื่นๆ ที่ได้รับทราบจากคนรอบข้าง๗.ตรวจสอบข้อมูลจากสื่อออนไลน์ต่างๆ ดู ความเคลื่อนไหว จากเพื่อนใกล้ชิด ส่วนที่ ๓ หลังเกิดเหตุ ๑.มอบครูที่ปรึกษา ครูแนะแนว สังเกต สอบถามพฤติกรรมนักเรียน กับ ผู้ปกครอง และเพื่อนร่วมชั้นเรียน ๒.หากพบว่ามีความผิดปกติให้นักเรียน มีภาวะเครียด ป่วยจากเหตุการณ์นี้ ให้ ประสานนักจิตวิทยาของเขตพื้นที่หากยังไม่ดีขึ้น ประสานพบจิตแพทย์ และ ติดตามอาการหลังการรักษาโดยเร็ว	

๒. ภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุ (Accident)

ภัย	แนวทางดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
๒.๑ ภัย ธรรมชาติ	ส่วนที่ ๑ ก่อนเกิดเหตุ ๑.แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานสถานศึกษาปลอดภัยและมีการประสานข้อมูลกับครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองเครือข่ายชุมชน แบบบูรณาการ ๒.สร้างความรู้ความเข้าใจปัญหา และผลกระทบที่เกิดจากภัยธรรมชาติ รูปแบบต่างๆ การเอาตัวรอดจากภัยธรรมชาติ ส่วนที่ ๒ เมื่อเกิดเหตุ ๑.มีการสำรวจข้อมูล นักเรียนที่มีความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ เพื่อรับความช่วยเหลืออย่างทันท่วงที ผ่านระบบชั้นเรียนโดยครูที่ปรึกษา ๒.ประสานหน่วยงานต่างๆในพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อให้ความช่วยเหลือ ส่วนที่ ๓ หลังเกิดเหตุ ๑.ครูที่ปรึกษา ติดตามนักเรียนที่ประสบภัย ความเป็นอยู่ และต้องการสิ่งใด ๒.นักเรียนได้เตรียมความพร้อมรับมือ ภัยธรรมชาติในครั้งต่อไป ๓.ประชาสัมพันธ์ ในส่วนของหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือผู้ประสบเหตุจากภัยธรรมชาติ ไว้ที่หน้าเว็บของโรงเรียน และผ่านทางช่องทาง line แจ้งข่าวจากโรงเรียนส่งถึงนักเรียน	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.ครูที่ปรึกษา ๓.ครูแนะแนว ๔.ผู้ปกครอง ๕.ชุมชน ๖.เจ้าหน้าที่บรรเทาสาธารณภัย / เทศบาล / อบต. / หน่วยอาสาฯ ๗.เจ้าหน้าที่ตำรวจ
๒.๒ ภัยจาก อาคารเรียน สิ่งก่อสร้าง	ส่วนที่ ๑ ก่อนเกิดเหตุ ๑.แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานสถานศึกษาปลอดภัยและมีการประสานข้อมูลกับครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองเครือข่ายชุมชน แบบบูรณาการ ๒.แต่งตั้งหัวหน้าอาคารเรียน อาคารประกอบ มีหน้าที่ดูแลตรวจสอบความเรียบร้อย ในอาคารที่รับผิดชอบตามขอบข่ายภาระงาน ๓.งานอาคารสถานที่รับเรื่องปัญหาจากผู้ตรวจอาคารแก้ไขปรับปรุงให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้ เพื่อความปลอดภัยอยู่เสมอ ๔.มีป้ายบอกทางหนีไฟ แผนผังที่ชัดเจน พร้อมทั้งชื่อผู้รับผิดชอบอาคาร ๕.ในพื้นที่ก่อสร้าง ควรมีป้ายแจ้ง “พื้นที่กำลังก่อสร้างห้ามเข้า” และ ควรมีฉาก หรือตาข่ายกัน เพื่อความปลอดภัย ส่วนที่ ๒ เมื่อเกิดเหตุ ๑.นำผู้บาดเจ็บส่งห้องพยาบาลของโรงเรียน แต่หากบาดเจ็บหนัก ประสานโรงพยาบาล หน่วยกู้ชีพ ๑๖๖๙ นำส่ง พร้อมทั้งเจ้าหน้าที่พยาบาลเดินทางไปเพื่อแจ้งข้อมูลกับโรงพยาบาล ประสานครูที่ปรึกษา และแจ้งผู้ปกครองในเบื้องต้นเมื่อประสบเหตุ ๒.รายงานผู้บังคับบัญชาในเบื้องต้น ๓.ประสานครูที่ปรึกษา และแจ้งผู้ปกครองในเบื้องต้นเมื่อประสบเหตุ ๔.เจ้าหน้าที่งานอนามัย ประสานสิทธิประกันอุบัติเหตุของนักเรียน กับบริษัทประกันฯ	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.คณะกรรมการบริหาร ๓.หัวหน้าอาคาร ๔.งานอนามัยโรงเรียน ๕.ผู้ปกครอง ๖.หน่วยกู้ชีพ ๑๖๖๙ ๗.เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๘.บริษัทประกันฯ

ภัย	แนวทางดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
๒.๒ ภัยจากอาคารเรียนสิ่งก่อสร้าง	ส่วนที่ ๓ หลังเกิดเหตุ ๑.ครูที่ปรึกษา รายงานเหตุให้ผู้บังคับบัญชาทราบ ว่าเหตุเกิดที่ใด จากสาเหตุใด อาการของนักเรียนเป็นอย่างไร และได้ประสานช่วยเหลือเยียวยาอย่างไร ๒.นำข้อมูลที่ได้รับ ไปปรับปรุงแก้ไขจุดเกิดเหตุ หรือข้อบกพร่องในส่วนของอาคารสิ่งก่อสร้างที่เกิดอันตรายว่าเหตุใดจึงเกิดอุบัติเหตุได้ ๓.ประชาสัมพันธ์ พื้นที่ก่อสร้างเพื่อให้ระมัดระวังไม่เข้าในพื้นที่ เพื่อความปลอดภัย	
๒.๓ ภัยจากยานพาหนะ	ส่วนที่ ๑ ก่อนเกิดเหตุ ๑.แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานสถานศึกษาปลอดภัยและมีการประสานข้อมูลกับครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองเครือข่ายชุมชน แบบบูรณาการ ๒.ให้ความรู้ ความเข้าใจ ในการเรื่องกฎจราจร และเรื่องการใช้ยานพาหนะกับนักเรียน และบุคลากรในโรงเรียน ๓.มีการสำรวจข้อมูลยานพาหนะในสถานศึกษา ของบุคลากร และนักเรียนให้เป็นปัจจุบัน ๔.จัดทำเครื่องหมายจราจร และเส้นทางการเดินรถในสถานศึกษาให้เห็นชัดเจน ๕.รณรงค์ให้นักเรียนสวมหมวกนิรภัยเมื่อขับ ขี่รถจักรยานยนต์มาโรงเรียน ๖.สถานศึกษาจัดทำระบบประกันอุบัติเหตุของนักเรียนทุกคน ส่วนที่ ๒ เมื่อเกิดเหตุ ๑.เกิดเหตุในสถานศึกษา ผู้ประสบเหตุแจ้ง ครู บุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ เข้าปฐมพยาบาลเบื้องต้น หากมีอาการบาดเจ็บรุนแรง ให้ประสานหน่วยพยาบาล หรือ หน่วยกู้ชีพ ๑๖๖๙ นำส่งโรงพยาบาลใกล้เคียงโดยเร็ว ครูที่ปรึกษารับทราบ และประสานผู้ปกครอง ๒.เกิดเหตุภายนอกสถานศึกษา เมื่อเจ้าหน้าที่ได้รับข้อมูล ให้รีบไปที่จุดเกิดเหตุ หรือ ไปโรงพยาบาลทันทีเมื่อทราบ ชื่อนักเรียน ให้ประสานครูที่ปรึกษาเพื่อประสานข้อมูลกับผู้ปกครอง ๓.รายงานข้อมูลให้ผู้บังคับบัญชาทราบทันที ๔.รายงานข้อมูลที่จำเป็น ตามแบบรายงาน (ชื่อนามสกุล / ชั้น / โรงเรียน / ที่อยู่ / บิดา-มารดา ชื่อ /ผู้ปกครองชื่อ และรายงานเหตุการณ์ วัน-เวลา ที่ประสบเหตุ /ประสบอุบัติเหตุอย่างไร / ตอนที่รายงานมีสถานะอย่างไร เช่น รักษาตัวอยู่ หรือ เสียชีวิต ๕.งานอนามัยประสานเรื่องระบบประกันอุบัติเหตุ ในทุกกรณี	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.คณะกรรมการบริหาร ๓.ผู้ปกครอง ๔.ชุมชน ๕.เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๖.เจ้าหน้าที่ พสน. ๗.หน่วยกู้ชีพ ๑๖๖๙ ๘.งานสัมพันธ์ชุมชน

ภัย	แนวทางดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
๒.๓ ภัยจากยานพาหนะ	ส่วนที่ ๓ หลังเกิดเหตุ ๑.กรณี ยังมีชีวิต ครูที่ปรึกษา ติดตามประสานความช่วยเหลือกับผู้ปกครองในเรื่องต่างๆ พร้อมทั้งให้ขวัญกำลังใจ และนำเรียนผู้บังคับบัญชา ๒.กรณี เสียชีวิต ครูที่ปรึกษารายงาน และนำเรียนผู้บังคับบัญชา ติดตามประสานให้ความช่วยเหลือตามขั้นตอนปฏิบัติของงานสัมพันธ์ชุมชน ในส่วนที่ทางโรงเรียนเยียวยา ให้กำลังใจ ๓.นำข้อมูลอุบัติเหตุเป็นกรณีศึกษาในการป้องกันต่อไป	
๒.๔ ภัยจากการจัดกิจกรรม	ส่วนที่ ๑ ก่อนเกิดเหตุ ๑.แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานสถานศึกษาปลอดภัยและมีการประสานข้อมูลกับครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองเครือข่ายชุมชน แบบบูรณาการ ๒.ในการจัดกิจกรรมต่างๆต้องผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารฯ ว่ากิจกรรมนั้นๆมีความเสี่ยง มีความปลอดภัยมากน้อยเพียงใด ๓.ในกิจกรรมนั้น ควรมีหน่วยพยาบาลในคำสั่งกิจกรรมนั้นด้วยเมื่อเกิดเหตุเบื้องต้น ส่วนที่ ๒ เมื่อเกิดเหตุ ๑.ครูที่รับผิดชอบในกิจกรรมนั้นๆ รายงานเหตุให้ผู้บังคับบัญชาทราบ ๒.ในกรณีบาดเจ็บเล็กน้อย ติดต่อหน่วยปฐมพยาบาล ๓.ในกรณีบาดเจ็บรุนแรง ติดต่อโรงพยาบาล หรือหน่วยกู้ชีพ ๑๖๖๙ ครูที่ได้รับมอบหมาย ตามไปให้ข้อมูลเบื้องต้นที่โรงพยาบาล ติดต่อกองอนามัยโรงเรียนในส่วนของการประกันอุบัติเหตุ ๔.ในกรณีเสียชีวิต แจ้งครูที่ปรึกษารายงาน และนำเรียนผู้บังคับบัญชา ติดตามประสานให้ความช่วยเหลือตามขั้นตอนปฏิบัติของงานสัมพันธ์ชุมชน ในส่วนที่ทางโรงเรียนเยียวยา ให้กำลังใจ และมีข้อมูลการเกิดอุบัติเหตุรายงานตามข้อเท็จจริง หากเกิดจาก ส่วนที่ ๓ หลังเกิดเหตุ ๑.กรณี ยังมีชีวิต ครูที่ปรึกษา ติดตามประสานความช่วยเหลือกับผู้ปกครองในเรื่องต่างๆ พร้อมทั้งให้ขวัญกำลังใจ และนำเรียนผู้บังคับบัญชา ๒.กรณี เสียชีวิต ครูที่ปรึกษารายงาน และนำเรียนผู้บังคับบัญชา ติดตามประสานให้ความช่วยเหลือตามขั้นตอนปฏิบัติของงานสัมพันธ์ชุมชน ในส่วนที่ทางโรงเรียนเยียวยา ให้กำลังใจ ๓.นำข้อมูลอุบัติเหตุเป็นกรณีศึกษาในการป้องกันในการจัดกิจกรรมปีต่อไป	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.คณะกรรมการบริหาร ๓.ครูผู้รับผิดชอบ โครงการหรือกิจกรรม ๔.งานอนามัยโรงเรียน ๕.ผู้ปกครอง ๖.เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๗.หน่วยกู้ชีพ ๑๖๖๙ ๘.งานสัมพันธ์ชุมชน

ภัย	แนวทางดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
๒.๕ ภัยจากเครื่องมืออุปกรณ์	ส่วนที่ ๑ ก่อนเกิดเหตุ ๑.แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานสถานศึกษาปลอดภัยและมีการประสานข้อมูลกับครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองเครือข่ายชุมชน แบบบูรณาการ ๒.มอบนโยบาย ให้ครูประจำวิชาสำรวจ เครื่องมือ และอุปกรณ์ ในการจัดการเรียนการสอนให้มีพร้อมใช้งานและความปลอดภัย หากชำรุดให้บันทึกเสนอผู้บริหารในการดำเนินการซ่อมแซมโดยเร็ว ๓.มีการอบรม การสาธิต การใช้การดูแลรักษาอุปกรณ์ต่างๆให้กับนักเรียน ๔.ให้ความรู้ในการแก้ปัญหาเครื่องมือ และการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ส่วนที่ ๒ เมื่อเกิดเหตุ ๑.ครูที่รับผิดชอบในวิชานั้นๆดูแล ปฐมพยาบาลในเบื้องต้น หรือ ออกจากพื้นที่เสี่ยงก่อน ๒.หากบาดเจ็บเล็กน้อย นำส่งห้องพยาบาล หากบาดเจ็บรุนแรง แจ้งห้องพยาบาลประสานโรงพยาบาลใกล้เคียง หรือ หน่วยกู้ชีพ ๑๖๖๙ ครูประจำวิชาตามไปให้ข้อมูลที่โรงพยาบาล ประสานผู้ปกครอง ๓.รายงานเหตุให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามความจริง ๔.ประสานงานอนามัยในส่วนของประกันอุบัติเหตุ ส่วนที่ ๓ หลังเกิดเหตุ ๑.กรณี ยังมีชีวิต ครูที่ปรึกษา ติดตามประสานความช่วยเหลือกับผู้ปกครองในเรื่องต่างๆ พร้อมทั้งให้ขวัญกำลังใจ และนำเรียนผู้บังคับบัญชา ติดตามประสานให้ความช่วยเหลือตามขั้นตอนปฏิบัติของงานสัมพันธ์ชุมชน ในส่วนที่ทางโรงเรียนเยียวยา ให้กำลังใจ ๓.นำข้อมูลอุบัติเหตุเป็นกรณีศึกษาในการป้องกันต่อไปว่าเกิดจากอุปกรณ์ใด และเกิดจากความประมาทส่วนบุคคล หรือ ความบกพร่องของอุปกรณ์	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.คณะกรรมการบริหาร ๓.ครูที่ประจำวิชา ๔.ครูที่ปรึกษา ๕.งานอนามัยโรงเรียน ๖.ผู้ปกครอง ๗.เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๘.หน่วยกู้ชีพ ๑๖๖๙

๓. ภัยที่เกิดจากการถูกละเมิดสิทธิ (Right)

ภัย	แนวทางดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
๓.๑ การถูก ปล่อยปละ ละเลย ทอดทิ้ง	ส่วนที่ ๑ ก่อนเกิดเหตุ ๑.แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานสถานศึกษาปลอดภัยและมีการประสานข้อมูลกับครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองเครือข่ายชุมชน แบบบูรณาการ ๒.ใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยสามารถให้นักเรียนแจ้งข้อมูลที่เป็นความจริง ต่อครูที่ปรึกษา ๓.จัดทำระบบติดต่อสื่อสาร กับหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องในกรณี พบเห็นเด็กที่ประสบปัญหา เช่น หน่วยงานคุ้มครองเด็กและเยาวชน , หน่วยงานพัฒนาสังคมฯ , พสน. , หน่วยข่าวในชุมชน ๔.งานแนะแนว ให้คำปรึกษา และให้นักเรียนได้เห็นคุณค่าในตัวเอง ไม่เปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่น ๕.จัดอบรม ฝึกทักษะ การเอาตัวรอด การรู้จักปฏิเสธและการขอความช่วยเหลือ ๖.ประสานงานผู้ปกครองเพื่อให้คำแนะนำทางแก้ปัญหา หรือร่วมหาทางออกของปัญหานักเรียน ๗.ประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมกองคุ้มครองเด็กและเยาวชน หรือ กระทรวงพัฒนาสังคมฯ ส่วนที่ ๒ เมื่อเกิดเหตุ ๑.รายงานผู้บังคับบัญชาโดยเร็ว ๒.ครูที่ปรึกษา และผู้ได้รับมอบหมายตามคำสั่งสถานศึกษาปลอดภัยของโรงเรียน ดำเนินการนำนักเรียนที่ประสบเหตุ มาอยู่ในพื้นที่ปลอดภัย ๓.ประสานผู้ปกครอง (ถ้ามี) ประสานหน่วยงานคุ้มครองเด็กและเยาวชน , หน่วยงานพัฒนาสังคมฯ (พม.) นักจิตวิทยา ๔.ได้พูดคุย กับเด็ก โดยอยู่ในความพร้อมและความเต็มใจ เพราะถือเป็นเรื่องที่ส่งผลต่อความรู้สึกและจิตใจของเด็กโดยตรง ส่วนที่ ๓ หลังเกิดเหตุ ๑.ครูที่ปรึกษา ครูแนะแนว ได้สังเกตพฤติกรรมนักเรียนเมื่อนักเรียนกลับมาเรียน ๒.ครูที่ปรึกษา มอบเพื่อนนักเรียนที่มีความสนิทคุ้นเคยใกล้ชิด ได้พูดคุย และรับทราบข้อมูลเชิงลึก เพื่อนำมาปรับใช้ ร่วมหารือกับนักจิตวิทยาของ สพม. ๓.ติดตามความเป็นอยู่ และรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบเป็นระยะ เพื่อดูแลประสานให้ความช่วยเหลือต่อไป	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.คณะกรรมการบริหาร ๓.ครูที่ปรึกษา ๔.ครูแนะแนว ๕.ผู้ปกครอง ๖.ชุมชน ๗.เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๘.นักจิตวิทยา ๙.เจ้าหน้าที่ พม.

ภัย	แนวทางดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
๓.๒ การคุกคามทางเพศ	ส่วนที่ ๑ ก่อนเกิดเหตุ ๑.แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานสถานศึกษาปลอดภัยและมีการประสานข้อมูลกับครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองเครือข่ายชุมชน แบบบูรณาการ ๒.ใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยสามารถให้นักเรียนแจ้งข้อมูลที่เป็นความจริง ต่อครูที่ปรึกษา ๓.สำรวจนักเรียนกลุ่มเสี่ยง และพื้นที่ที่เป็นจุดเสี่ยง มีการติดตั้งกล้องวงจรปิดครอบคลุมพื้นที่ภายในโรงเรียนและ บริเวณโดยรอบโรงเรียน ๔.เฝ้าระวัง สังเกตพฤติกรรมนักเรียน และพัฒนาพื้นที่เสี่ยงให้ปลอดภัย แนะนำนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนในการดูแลตัวเอง ไม่อยู่ในที่ลับตา ๕.สร้างความรู้ ความตระหนักผ่านกิจกรรมต่างๆของกลุ่มงานแนะแนวและชมรม LGBTQ ๖.สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังทั้งในและนอกสถานศึกษา ๗.จัดระบบการสื่อสาร เพื่อรับส่งข้อมูลด้านพฤติกรรมนักเรียนทั้งในสถานศึกษาและชุมชน ส่วนที่ ๒ เมื่อเกิดเหตุ ๑.รายงานผู้บังคับบัญชาโดยเร็ว ๒.ครูที่ปรึกษา และผู้ได้รับมอบหมายตามคำสั่งสถานศึกษาปลอดภัยของโรงเรียน ดำเนินการนำนักเรียนผู้ถูกคุกคาม ไว้ในที่ปลอดภัย และประสานผู้ปกครองในเบื้องต้น ๓.สอบถามความจริง โดยต้องมีครูสุภาพสตรีเข้าร่วมสืบค้น / ครูแนะแนว และผู้ได้รับมอบหมายตามคำสั่งของโรงเรียน ๔.ตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นของการถูกคุกคาม จากบุคคลอื่น , เพื่อน , บุคคลใกล้ชิด หรือ บุคคลในครอบครัวตนเอง ๕.ประสานเจ้าหน้าที่ตำรวจ และ เจ้าหน้าที่พัฒนาสังคมฯ เพื่อมีส่วนร่วมในการสืบข้อเท็จจริง หากเป็นบุคคลในครอบครัว ต้องประสาน พม. ให้จัดหาที่พักปลอดภัยสำหรับผู้ถูกคุกคาม ส่วนที่ ๓ หลังเกิดเหตุ ๑.สรุปรายงานข้อเท็จจริงต่อผู้บังคับบัญชา ๒.ครูที่ปรึกษาดูตามผลกระทบ สภาพจิตใจของนักเรียน เป็นระยะ หากมีแนวโน้มสภาพจิตใจแย่ให้รายงานผู้บริหารทราบ ๓.หากนักเรียนอยู่ในความดูแลของหน่วยงานคุ้มครองเด็กและเยาวชน , หน่วยงานพัฒนาสังคมฯ ครูที่ปรึกษาดูตามและรายงาน ๔.เมื่อนักเรียนอยู่ในสถานะปลอดภัย ในกรณีที่ถูกคุกคามถูกดำเนินคดีเรียบร้อยแล้ว ทางโรงเรียนจะประสานหน่วยงานคุ้มครองเด็ก หรือ พม. เพื่อให้นักเรียนได้กลับมาเรียนตามปกติ	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.คณะกรรมการบริหารฯ ๓.ครูที่ปรึกษา ๔.ครูแนะแนว ๕.ผู้ปกครอง ๖.ชุมชน ๗.เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๘.นักจิตวิทยา ๙.เจ้าหน้าที่ พม.

ภัย	แนวทางดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
	๕.เมื่อนักเรียนมาโรงเรียน จะไม่มีการย้ำถึงเหตุการณ์ที่กระทบกระเทือนจิตใจของนักเรียนผู้ประสบเหตุ สร้างความเข้าใจให้กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน และนักเรียนในสถานศึกษาทุกคน	
๓.๓ การไม่ได้ รับความเป็น ธรรมจากสังคม	ส่วนที่ ๑ ก่อนเกิดเหตุ ๑.แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานสถานศึกษาปลอดภัยและมีการประสานข้อมูลกับครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองเครือข่ายชุมชน แบบบูรณาการ ๒.ใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยสามารถให้นักเรียนแจ้งข้อมูลที่เป็นความจริง ต่อครูที่ปรึกษา เพื่อสำรวจความต้องการ ความขาดแคลนของนักเรียนรายคน ประสานงานแนะแนว ๓.สร้างความตระหนักรู้ ในความรับผิดชอบต่อสังคมสิทธิหน้าที่ ของตนเองที่พึงได้รับตาม รูปแบบประชาธิปไตย ผ่านทางงานสภานักเรียน ส่วนที่ ๒ เมื่อเกิดเหตุ ๑.นักเรียนร้องเรียนความไม่เป็นธรรม ผ่านทางช่องทางต่างๆ เช่น โพสต์ในเฟซบุ๊กโรงเรียน , ระบบ MOESafety Center , หรือ ศูนย์ดำรงธรรม ฯลฯ ๒.ข้อมูลจะส่งมาที่โรงเรียน ทางโรงเรียนจะรับข้อมูลโดยทางผู้บังคับบัญชาจะมอบหมาย ผู้ที่รับผิดชอบในด้านสถานศึกษาปลอดภัย ดำเนินการตรวจสอบข้อมูลตามข้อเท็จจริง และแจ้งผู้ร้องเรียนมาชี้แจง ๓.ในกรณีนักเรียน เป็นผู้ร้องเรียน จะมีผู้บริหาร ครูที่ได้รับมอบหมายตามคำสั่ง ครูที่ปรึกษา ผู้ที่ถูกร้องเรียนผู้ปกครองนักเรียน เข้ารับฟังข้อชี้แจง ส่วนที่ ๓ หลังเกิดเหตุ ๑.นำข้อสรุปจากการชี้แจง เสนอต่อผู้บังคับบัญชา ๒.นำข้อร้องเรียน ที่ผู้ที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม มาหาแนวทางออกร่วมกันในเชิงบวก เป็นที่ยอมรับทั้งสองฝ่าย เพื่อปรับใช้ต่อไป	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.คณะกรรมการบริหาร ๓.ครูที่ปรึกษา ๔.ครูแนะแนว ๖.ผู้ปกครอง

๔. ภัยที่เกิดจากผลกระทบทางสุขภาพทางกาย และจิตใจ (Unhealthiness)

ภัย	แนวทางดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
๔.๑ ภาวะจิตเวช	ส่วนที่ ๑ ก่อนเกิดเหตุ ๑.แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานสถานศึกษาปลอดภัยและมีการประสานข้อมูลกับครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองเครือข่ายชุมชน แบบบูรณาการ ๒.ใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยสามารถให้นักเรียนแจ้งข้อมูลที่เป็นความจริง ต่อครูที่ปรึกษา แยกเด็กเป็นกลุ่มต่างๆ ๓.สังเกต พฤติกรรมนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ภาวะจิต มีการทำแบบประเมินในเบื้องต้นว่า นักเรียนเข้าข่ายหรือไม่ ๔.ครูแนะแนวนำนักเรียนกลุ่มเสี่ยง มาทดสอบ และให้คำแนะนำในเบื้องต้น พร้อมทั้งประสานข้อมูล ครูที่ปรึกษา และผู้ปกครองให้สังเกตพฤติกรรมนักเรียนอย่างใกล้ชิด เป็นการป้องกันเบื้องต้น ๕.จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เช่น “ใจเขา ใจเรา” เป็นการละลายพฤติกรรม ๖.ส่งเสริมกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้แสดงออกตามความสามารถตนเอง ส่วนที่ ๒ เมื่อเกิดเหตุ ๑.ครูที่ปรึกษา แยกนักเรียนที่มีภาวะจิตได้แสดงความรู้สึกร่วมกับครูแนะแนว ๒.หากนักเรียนมีอาการภาวะ ที่สื่อความรุนแรง แจ้งผู้ปกครองได้รับทราบ และประสานกับจิตแพทย์ เป็นที่ปรึกษา หาทางออกของปัญหา ต้องชี้แจงให้ผู้ปกครองเข้าใจว่า การมีภาวะทางจิตนั้นมีเหตุปัจจัยต่างกัน ต้องให้ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในการบำบัดรักษา ต้องยอมรับและให้กำลังใจ ส่วนที่ ๓ หลังเกิดเหตุ ๑.ครูที่ปรึกษา และครูแนะแนว ติดตามอาการ และรายงานต่อผู้บังคับบัญชา เป็นระยะ	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.ครูที่ปรึกษา ๓.ครูแนะแนว ๔.ผู้ปกครอง ๕.ชุมชน ๖.เจ้าหน้าที่ตำรวจ
๔.๒ ติดเกม	ส่วนที่ ๑ ก่อนเกิดเหตุ ๑.แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานสถานศึกษาปลอดภัยและมีการประสานข้อมูลกับ ครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองเครือข่ายชุมชน แบบบูรณาการ ๒.ใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยสามารถให้นักเรียนแจ้งข้อมูลที่เป็นความจริง ต่อครูที่ปรึกษา แยกเด็กเป็นกลุ่มต่างๆ ๓.สังเกต พฤติกรรมนักเรียนกลุ่มเสี่ยง “ติดเกม” จากการสอบถาม เพราะเด็กกลุ่มนี้มักจะไม่มีสนใจเรียน และมักจะแอบนอนในคาบเรียน เนื่องจากเล่นเกมจนดึก	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.คณะกรรมการบริหาร ๓.ผู้ปกครอง ๔.ชุมชน ๕.เจ้าหน้าที่ตำรวจ

ภัย	แนวทางดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
๔.๒ ติดเกม	๔.สำรวจข้อมูล ตามร้านเกม ใช้เจ้าหน้าที่ พสน. ขอความร่วมมือ เวลาเปิด – ปิด ร้านเกม ๕.สร้างเครือข่ายสถานักเรียน เฝ้าระวัง นักเรียนหนีเรียนไปร้านเกม การแจ้งข้อมูลข่าวสารในระบบ line ผ่านครูที่ปรึกษา ๖.จัดหากิจกรรมเป็นเวทีให้นักเรียนได้แสดงออก เช่น ดนตรี , กีฬา , หรือจัดแข่งขัน e-sport ในโรงเรียน ส่วนที่ ๒ เมื่อเกิดเหตุ ๑.ครูที่ปรึกษารับทราบ และนำส่งข้อมูลนักเรียนที่ฝ่ายกิจการนักเรียน เพื่อดำเนินการตักเตือน และตักเตือนตามระเบียบคู่มือนักเรียนต่อไป ๒.ประสานข้อมูล และนำนักเรียนเข้าสู่ระบบการเรียนโดยเร็ว แจ้งผู้ปกครองให้ช่วยกำกับดูแลความประพฤตินักเรียน และมาเรียนทุกวัน รู้จักการแบ่งเวลาเรียนและเวลากิจกรรมส่วนตัว ๓.จัดกิจกรรมสาธารณประโยชน์ให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมรับผิดชอบ เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ส่วนที่ ๓ หลังเกิดเหตุ ๑.ครูที่ปรึกษา ติดตามพฤติกรรมนักเรียน เป็นระยะและแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ ๒.เมื่อนักเรียนปรับเปลี่ยนพฤติกรรม กลุ่มบริหารกิจการนักเรียนจะจัดทำเกียรติบัตรทำความดี เป็นการสร้างคุณค่าในตัวนักเรียน และสร้างขวัญกำลังใจ	
๔.๓ ยาเสพติด	ส่วนที่ ๑ ก่อนเกิดเหตุ ๑.แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานสถานศึกษาปลอดภัยและมีการประสานข้อมูลกับครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองเครือข่ายชุมชน แบบบูรณาการ ๒.ใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยสามารถให้นักเรียนแจ้งข้อมูลที่เป็นความจริง ต่อครูที่ปรึกษา แยกเด็กเป็นกลุ่มต่างๆ ๓.สังเกต พฤติกรรมนักเรียนกลุ่มเสี่ยง “ติดยาเสพติด” โดยงานยาเสพติด จะมีข้อมูลในมือ มีการสุ่มตรวจ คั่นกระเป๋ และในรถจักรยานยนต์ ของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ๔.มีกิจกรรมรณรงค์และประชาสัมพันธ์ ถึงภัย และอัตราโทษของยาเสพติด เช่น วันต้านยาเสพติดโลก , วันงดสูบบุหรี่ , กิจกรรมการวาดภาพ , ดนตรี , กีฬาต้านยาเสพติด ๕.มีกิจกรรม Re-xray สุ่มตรวจหาสารเสพติดในนักเรียนจำนวน ๓๐๐ คน ทุกภาคเรียน โดยเป็นความร่วมมือจากหน่วยงาน สาธารณสุขจังหวัด , สถานีตำรวจ , หน่วยงานปกครอง และโรงเรียน	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.คณะกรรมการบริหาร ๓.ผู้ปกครอง ๔.งานยาเสพติด ๕.ชุมชน ๖.เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๗.สาธารณสุขจังหวัด

ภัย	แนวทางดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
๔.๓ ยาเสพติด	ส่วนที่ ๒ เมื่อเกิดเหตุ ๑.หากเกิดเหตุในโรงเรียน จะมีเจ้าหน้าที่งานยาเสพติดเข้าควบคุมนักเรียน ที่กระทำความผิดเรื่องยาเสพติดในโรงเรียน หากเป็นครั้งแรกจะลงบันทึกทำทัณฑ์บนไว้และโทรแจ้งผู้ปกครองมารับทราบและควบคุมความประพฤติ นักเรียน หากเป็นครั้งที่สองเป็นต้นไป ลงบันทึกตัดคะแนน ตรวจ ปัสสาวะ เพื่อหาสารเสพติด และเชิญผู้ปกครองมาพบ เพื่อชี้แจงหาทางออกร่วมกัน ลงบันทึกและรายงานผู้บังคับบัญชา ๒.หากเกิดเหตุภายนอกโรงเรียน จากการรับรายงานของเครือข่ายเจ้าหน้าที่ พสน.ลพบุรี จะมีเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนไปรับตัวกลับมาที่โรงเรียน และ ดำเนินการตามขั้นตอน คือ ตรวจ ปัสสาวะ และ เชิญผู้ปกครองมารับทราบ พฤติกรรมนักเรียน ๓.หากนักเรียนเข้าข่ายติดสารเสพติดขั้นรุนแรง ทางโรงเรียนจะทำหนังสือ เพื่อส่งตัวนักเรียนเข้ารับการบำบัดยาเสพติด กับสาธารณสุขจังหวัดลพบุรี ใน ความยินยอมของผู้ปกครอง ส่วนที่ ๓ หลังเกิดเหตุ ๑.มีการติดตามพฤติกรรมนักเรียน และต้องมารายงานตัวเป็นระยะ มีการสุ่ม ตรวจ ปัสสาวะ ๒.ติดตามนักเรียนที่เข้ารับการบำบัดยาเสพติด และรายงานต่อผู้บังคับบัญชา เป็นระยะ	
๔.๔ โรคระบาด ในมนุษย์	ส่วนที่ ๑ ก่อนเกิดเหตุ ๑.แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานสถานศึกษาปลอดภัยและมีการประสาน ข้อมูลกับครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองเครือข่ายชุมชน แบบบูรณาการ ๒.งานอนามัยโรงเรียน ดำเนินการทำสื่อประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ เกี่ยวกับ โรคระบาด แนวทางดูแลป้องกันตนเอง กับนักเรียน และบุคลากรในโรงเรียน บนสื่อออนไลน์ เช่น เว็บไซต์โรงเรียน , เฟซบุ๊ก , ไลน์ , นิทรรศการ ตาม อาคารต่างๆ ๓.โรงเรียนดำเนินการจัดสรรงบประมาณ สำหรับแนวทางการจัดการโรค ระบาด จัดซื้อ ชุดตรวจ ATK, หน้ากากอนามัย , เจลแอลกอฮอล์ , ถุงมือ ยาง , เจลล้างมือ ตามจุดบริการต่างๆให้เพียงพอ ๔.จัดทำแผนเผชิญเหตุสำหรับบุคลากรในสถานศึกษาและนักเรียน	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.คณะกรรมการบริหาร ๓.ครูที่ปรึกษา ๔.งานอนามัยโรงเรียน ๕.ผู้ปกครอง ๖.ชุมชน ๗.เจ้าหน้าที่สาธารณสุข

ภัย	แนวทางดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
๔.๔ โรครระบาดในมนุษย์	ส่วนที่ ๒ เมื่อเกิดเหตุ ๑.สำหรับนักเรียน ที่ตรวจพบเชื้อผลเป็นบวก ให้พักรักษาตัวอยู่ที่บ้านเป็นเวลา ๗ วัน แล้วตรวจหากผลเป็นลบ สามารถกลับมาเรียนได้พร้อมใบรับรองแพทย์ ๒.สำหรับครู และบุคลากรทางการศึกษา ตรวจพบเชื้อผลเป็นบวก ให้ลาป่วยกักตัวได้ ๓ วัน ต่อการขอใบรับรองแพทย์ ๑ ครั้ง และตรวจหากยังพบเชื้อเป็นบวกให้หยุดได้อีก ๒ วัน (รวม ๕ วัน)และต้องใช้ใบรับรองแพทย์ต่อเนื่อง ส่วนที่ ๓ หลังเกิดเหตุ ๑.แนะนำให้ผู้ป่วยดูแลสังเกตอาการตนเองหลังติดเชื้อ ๒.ยังคงต้องดูแลตนเอง สวมหน้ากากอนามัยในพื้นที่สาธารณะ เช่นเดิม	
๔.๕ ภัยไซเบอร์	ส่วนที่ ๑ ก่อนเกิดเหตุ ๑.แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานสถานศึกษาปลอดภัยและมีการประสานข้อมูลกับครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองเครือข่ายชุมชน แบบบูรณาการ ๒.ใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยสามารถให้นักเรียนแจ้งข้อมูลที่เป็นความจริง ต่อครูที่ปรึกษา แยกเด็กเป็นกลุ่มต่างๆ ๓.มอบกลุ่มงานคอมพิวเตอร์ และงานประชาสัมพันธ์ ได้นำเสนอภัยเกี่ยวกับอาชญากรรมไซเบอร์ ในปัจจุบันในคาบเรียนคอมพิวเตอร์ และจัดทำสื่อรู้เท่าทันไซเบอร์บนหน้าเว็บของโรงเรียน , เฟซบุ๊ก , และช่องทางผ่าน line ครูที่ปรึกษา และการประชาสัมพันธ์ของสถานักเรียน ๔.จัดกิจกรรมเสริมสร้างภูมิคุ้มกัน “อาชญากรรมไซเบอร์” ทั้งโดยตั้งใจ และไม่ตั้งใจ ถือเป็นภัยใกล้ตัว ให้นักเรียนรู้จักคิด วิเคราะห์ แยกแยะ โดยเฉพาะการเข้าถึงเว็บ สื่อลามก และเว็บพนัน มีความเสี่ยงสูง ส่วนที่ ๒ เมื่อเกิดเหตุ ๑.แจ้งข้อมูลผู้บังคับบัญชาทราบเบื้องต้น ๒.เมื่อได้รับทราบเกี่ยวกับความเสียหายที่เกิดกับตัวนักเรียน ให้ปิดกั้นการเข้าถึงเว็บต่างๆ รวมทั้งข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน โดยประสานเจ้าหน้าที่คอมพิวเตอร์และผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ ๓.สอบถามข้อมูล ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียน ว่ามีสิ่งใดเสียหาย เช่น ข้อมูลภาพ ข้อมูลส่วนตัว หรือ ข้อมูลบัญชีธนาคาร ของนักเรียน ๔.เตรียมข้อมูลที่เสียหาย ประสานแจ้งข้อมูลสายด่วน สายด่วนเจ้าหน้าที่สอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี(บช.สอท.)หมายเลข ๑๔๔๑ ส่วนที่ ๓ หลังเกิดเหตุ ๑.ติดตามข้อมูล ความคืบหน้าในส่วนความเสียหายของนักเรียน ๒.นำข้อมูล เป็นตัวอย่างเฝ้าระวังอาชญากรรมไซเบอร์สำหรับ นักเรียน และบุคลากรต่อไป	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.ครูที่ปรึกษา ๓.กลุ่มงานคอมพิวเตอร์ และงานประชาสัมพันธ์ ๔.งานสถานักเรียน ๕.ผู้ปกครอง ๖.ชุมชน ๗.เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๘.สายด่วนเจ้าหน้าที่สอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บช.สอท.)หมายเลข ๑๔๔๑

ภัย	แนวทางดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
๔.๖ การพนัน	ส่วนที่ ๑ ก่อนเกิดเหตุ ๑.แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานสถานศึกษาปลอดภัยและมีการประสานข้อมูลกับครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองเครือข่ายชุมชน แบบบูรณาการ ๒.ใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยสามารถให้นักเรียนแจ้งข้อมูลที่เป็นความจริง ต่อครูที่ปรึกษา แยกเด็กเป็นกลุ่มต่างๆ โดยเฉพาะเด็กกลุ่มเสี่ยง ๓.สำรวจข้อมูลนักเรียน ที่อยู่ในพื้นที่หรือชุมชนที่มีความเสี่ยงเช่น การพนัน และยาเสพติด ๔.สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังในชุมชน ประสานกับสถานศึกษา และทีมงาน พสน. ๕.จัดกิจกรรมและสื่อประชาสัมพันธ์ ในเรื่องภัยของการเล่นพนัน และการพนันออนไลน์ ซึ่งในปัจจุบันสามารถเข้าถึงได้ง่าย ๖.จัดกิจกรรมให้นักเรียน ได้มีเวทีแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ เช่น ศิลปะ , ดนตรี, กีฬา ส่วนที่ ๒ เมื่อเกิดเหตุ ๑.นำนักเรียนที่มีปัญหา ติดการพนัน และผลกระทบที่ตามมา มาสืบหาข้อเท็จจริง ร่วมกับครูที่ปรึกษา ครูฝ่ายกิจการนักเรียน และผู้ปกครอง และหาแนวทางร่วมกัน ๒.หากนักเรียนมีคู่อริพิพาท จะต้องมีการเจรจาไกล่เกลี่ย ต่อหน้าเจ้าหน้าที่ตำรวจ และพยาน มีการลงที่รายละเอียดตามข้อสรุป ตรวจสอบเหตุของการพนัน ๓.นำข้อมูลรายงานผู้บังคับบัญชาให้ทราบเบื้องต้น ๔.หากถูกคุกคาม จากหนีพนัน ให้ผู้ปกครองนำนักเรียนไปลงบันทึกประจำวัน หากมีเหตุชุกกรโหดถึงชีวิต ส่วนที่ ๓ หลังเกิดเหตุ ๑.ครูที่ปรึกษาดูตามพฤติกรรมนักเรียนอย่างใกล้ชิดสังเกตพฤติกรรมนักเรียน สอบถามผู้ปกครอง และเพื่อนร่วมชั้น ว่ามีนักเรียนมีภาวะเครียดหรือซึมเศร้าตามมาหรือไม่ หากมีให้ประสานครูแนะแนว หากมีอาการถึงขั้นจิตเวช ประสานนำส่งนักจิตวิทยา หรือจิตแพทย์เพื่อดำเนินการรักษาตามขั้นตอนต่อไป ๒.รายงานพฤติกรรม หรือ แนวทางการเฝ้าระวังนักเรียน ต่อผู้บังคับบัญชาต่อไป	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.คณะกรรมการบริหาร ๓.ครูที่ปรึกษา ๔.กลุ่มงานคอมพิวเตอร์ และงานประชาสัมพันธ์ ๕.งานสถานักเรียน ๖.ผู้ปกครอง ๗.ชุมชน ๘.เจ้าหน้าที่ พสน. ๙.เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๑๐.สายด่วนเจ้าหน้าที่สอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บช.สอท.) หมายเลข ๑๔๔๑

ภัย	แนวทางดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
๔.๗ มลภาวะเป็นพิษ	ส่วนที่ ๑ ก่อนเกิดเหตุ ๑.แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานสถานศึกษาปลอดภัยและมีการประสานข้อมูลกับครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองเครือข่ายชุมชน แบบบูรณาการ ๒.งานอนามัยโรงเรียน ดำเนินการทำสื่อประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ เกี่ยวมลภาวะเป็นพิษ เช่น ฝุ่นจิ๋ว PM ๒.๕ แนวทางดูแลป้องกันตนเอง กับนักเรียน และบุคลากรในโรงเรียน บนสื่อออนไลน์ เช่น เว็บไซต์โรงเรียน , เฟซบุ๊ก , ไลน์ , นิทรรศการ ตามอาคารต่างๆ ๓.จัดกิจกรรมรณรงค์ให้ความรู้ ถึงผลเสียของมลภาวะเป็นพิษ รวมถึงประชาสัมพันธ์ขอความร่วมมือชุมชนใกล้เคียงลดมลพิษ เช่น ไม่เผาขยะ หรือนาข้าว ซึ่งก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ ๔.รณรงค์ให้นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาสวมหน้ากากอนามัยที่มีคุณสมบัติกรองฝุ่น PM ๒.๕ ๕.ประสานเครือข่ายชุมชน เพื่อการมีส่วนร่วมในการร่วมแก้ปัญหา ส่วนที่ ๒ เมื่อเกิดเหตุ ๑.เมื่อมีผู้ได้รับผลกระทบ เจ้าหน้าที่ตามคำสั่งสถานศึกษาปลอดภัย เข้าสำรวจพื้นที่ที่เกิดมลพิษนำผู้ได้รับผลกระทบ ส่งห้องพยาบาล เพื่อปฐมพยาบาลเบื้องต้น หากมีอาการรุนแรง ติดต่อหน่วยกู้ชีพ ๑๖๖๙ เพื่อส่งต่อโรงพยาบาลใกล้เคียงโดยเร็ว ติดต่อครูที่ปรึกษา , ผู้ปกครอง และรายงานสถานการณ์เบื้องต้นต่อผู้บังคับบัญชา ๒.ติดต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เข้าเคลียร์พื้นที่ เช่น การเผาขยะ หรือนาข้าวใกล้สถานศึกษา ให้แจ้งหน่วยดับเพลิง หรือ หน่วยอาสาของเทศบาลเข้าระงับเหตุ ส่วนที่ ๓ หลังเกิดเหตุ ๑.ครูที่ปรึกษา ติดตามอาการผู้บาดเจ็บ และรายงานผู้บังคับบัญชา ๒.ประสานเจ้าหน้าที่ หรือ หน่วยงานปกครองในพื้นที่เข้าหารือ ชี้แจงปัญหา และแจ้งระวางโทษกับบุคคลในชุมชนที่สร้างมลภาวะที่เป็นพิษ แบบกัลยาณมิตร	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.คณะกรรมการบริหาร ๓.ครูที่ปรึกษา ๔.งานอนามัยโรงเรียน ๕.ผู้ปกครอง ๖.ชุมชน ๗.เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ๘.สถานีดับเพลิง ๙.หน่วยกู้ชีพ ๑๖๖๙
๔.๘ โรคระบาดในสัตว์	ส่วนที่ ๑ ก่อนเกิดเหตุ ๑.แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานสถานศึกษาปลอดภัยและมีการประสานข้อมูลกับครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองเครือข่ายชุมชน แบบบูรณาการ ๒.งานอนามัยโรงเรียน ดำเนินการทำสื่อประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ เกี่ยวกับโรคระบาดในสัตว์ เช่น นก , ยุง , หรือ สุนัข เสนอแนวทางดูแลป้องกันตนเองกับนักเรียน และบุคลากรในโรงเรียน บนสื่อออนไลน์ เช่น เว็บไซต์โรงเรียน , เฟซบุ๊ก , ไลน์ , นิทรรศการ ตามอาคารต่างๆ	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.คณะกรรมการบริหาร ๓.ครูที่ปรึกษา ๔.งานอนามัยโรงเรียน ๕.ผู้ปกครอง ๖.ชุมชน ๗.เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ๘.เจ้าหน้าที่อนุรักษ์

ภัย	แนวทางดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
๔.๘ โรคระบาดในสัตว์	๓.จัดกิจกรรมส่งเสริม ความรู้ ความเข้าใจในการป้องกันอันตราย จากสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคระบาดต่างๆ ส่วนที่ ๒ เมื่อเกิดเหตุ ๑.เมื่อนักเรียน หรือ บุคลากรโดนสัตว์ทำร้าย สุนัข ,แมว , ลิง , หรือ ผู้บาดเจ็บ มาที่ห้องพยาบาลเพื่อปฐมพยาบาลเบื้องต้น หากบาดเจ็บรุนแรง ให้ประสานหน่วยพยาบาลใกล้เคียง ๒.ครูที่ปรึกษา แจ้งผู้ปกครอง และรายงานผู้บังคับบัญชาในเบื้องต้น ๓.งานอนามัย ประสานเรื่องประกันอุบัติเหตุ ส่วนที่ ๓ หลังเกิดเหตุ ๑.ครูที่ปรึกษา ติดตามอาการนักเรียน สอบถามความต้องการความช่วยเหลือด้านใด ๒.ตรวจสอบมาตรการเฝ้าระวังในจุดพื้นที่เสี่ยงเกิดเหตุว่ามีปัญหาในส่วนใด ๓.นำข้อมูลเป็นตัวอย่าง ให้บุคลากร และนักเรียนได้พึงระวังตนเองให้มากขึ้น	
๔.๙ ภาวะทุพโภชนาการ	ส่วนที่ ๑ ก่อนเกิดเหตุ ๑.แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานสถานศึกษาปลอดภัยและมีการประสานข้อมูลกับครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองเครือข่ายชุมชน แบบบูรณาการ ๒.ใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยสามารถให้นักเรียนแจ้งข้อมูลที่เป็นความจริง ต่อครูที่ปรึกษา แยกเด็กเป็นกลุ่มต่างๆ โดยเฉพาะเด็กกลุ่มเสี่ยง ที่ไม่ได้อาศัยกับ บิดา มารดา หรือ ไม่มีผู้ปกครอง โดยมีข้อมูลพื้นฐานจากภายในชุมชน ๓.ครูที่ปรึกษาสำรวจนักเรียนมีความเป็นอยู่ขัดสนจำเป็นต้องให้ความช่วยเหลือ เช่น ทุนการศึกษาทุนนักเรียนยากจน เป็นต้น ๔.ครูกลุ่มสาระสุขศึกษา และพลศึกษา ดำเนินการตรวจสอบสมรรถภาพนักเรียน และให้คำแนะนำเกี่ยวกับโภชนาการ และการออกกำลังกาย ๕.จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้ ความสำคัญต่อสุขภาวะทางร่างกาย ซึ่งส่งผลต่อจิตใจ ๖.จัดกิจกรรมส่งเสริม การออกกำลังกายของนักเรียนตามความสนใจของนักเรียน ส่วนที่๒ เมื่อเกิดเหตุ ๑.เมื่อได้รับทราบข้อมูล นักเรียนที่ต้องดูแลอย่างเร่งด่วนผ่านทางครูที่ปรึกษา และงานแนะแนว ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อร่วมช่วยเหลือ ๒.จัดหาทุนให้นักเรียนอย่างเพียงพอ และติดตามอย่างต่อเนื่อง ส่วนที่ ๓ หลังเกิดเหตุ ๑.ครูที่ปรึกษา ครูแนะแนว ติดตามความเป็นอยู่ของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง และรายงานต่อผู้บังคับบัญชา ๒.นำเป็นฐานข้อมูลสำหรับใช้ในปีต่อไป	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.คณะกรรมการบริหาร ๓.ครูที่ปรึกษา ๔.งานแนะแนว ๕.ผู้ปกครอง ๖.ชุมชน

ภาคผนวก

รายชื่อผู้ดูแลช่วยเหลือ และผู้ประสานงานกรณีเกิดเหตุตามมาตรการรักษาความปลอดภัย
 การดูแลช่วยเหลือและคุ้มครองนักเรียน
 โรงเรียนปราจีนกัลยาณี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปราจีนบุรี นครนายก

ผู้บริหารโรงเรียนปราจีนกัลยาณี

ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	เบอร์โทรศัพท์
นายเจษฎา ดีเลิศ	ผู้อำนวยการโรงเรียนปราจีนกัลยาณี	๐๘๗-๑๔๘๙๗๙๗
นายพนพล ขาวนาผล	รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ	๐๘๗-๑๓๔๑๕๐๕
นางสาวนราทิพย์ เจนสัญญาบุษ	รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานทั่วไป	๐๘๗-๙๔๑๕๒๖๓
นางสาวอรรณ มีสวัสดิ์	รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงบประมาณ	๐๘๑-๗๘๒๕๔๐๖
นางสาวอินทนิชฤทัย บุญโต	รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานบุคคล	๐๖๔-๐๓๙๘๔๕๕
นายวิโรจน์ แสงสุระเดช	ผู้ช่วยผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานทั่วไป	๐๘๙-๖๐๓๘๙๙๐